

Kong Frederik den 3des Mandstamme endnu ikke uddød. Talen er om en uvís Fremtid, det Samtykke, Ministeriet forlanger af os, er knyttet til, at, hvis i Fremtiden, om kort eller lang Tid, skulde indtræde det Tilfælde, at Kong Frederik den 3des Mandstamme skulde uddøe, skulde i samme Dieblit den gamle kongelige danske Arvelov være ophævet, altsaa da skulde der slet ingen grundlovmæssig Thronfølger være, og da skulde den forenede Rigsdag paa den Tid ikke have Lov til efter § 15 i Grundloven at vælge en Konge og fastsætte den fremtidige Arvesølge; men da skulde den daværende danske Regjering og danske Rigsdag være forpligtet og nødt til at modtage den Konge, som det nuværende Ministerium efter Aftale med de nuværende Stormagter har valgt, og antage den Arvesølge, som det samme Ministerium med de samme Stormagter har fastsat, og nu spørger jeg: Er der Noget, der kan troe, at hvilkensomhelst anden dansk Regjering eller hvilkensomhelst anden dansk Rigsdag vilde erkende Gyldigheden af et saadant Samtykke, om det blev givet? Er der Noget, der kan tænke, at et saadant aldeles utilladeligt og ugrundlovmæssigt Samtykke kunde have allermindste Magt over den danske Regjering, eller den danske Rigsdag eller Europas Stormagter? See, derfor kan jeg slet ikke forstaae, hvorfor Ministeriet dog saa haardnakket vil forlange et saadant Samtykke, et Samtykke til hvad der først skal skee under visse Omstændigheder, som Ingen veed, om indtræde eller naar de indtræde, hvorfor Ministeriet ikke i den Sted hellere vil vælge Et af To eller Et af Tre hvorfor Ministeriet ikke hellere vil vælge at afgjøre den hele Sag ved et Magtsprog, et Magtsprog, om hvilket Alle vide, at det staaer og falder med den Magt, som fører det, eller nøies med det grundlovmæssige Samtykke til Arvesølgens Forandring og Thronfølgens Ordning, som vi kunne give og ere beredte til at give, eller endelig dog først grundlovmæssigt at faae § 4 og 15 forandrede i Grundloven. Og nu til Slutning behøver jeg vist ikke at sige, at hvis det nærværende Ministerium desuagtet vil vedblive at kræve det i mine Dine ligesaa unyttige, som urimelige og udanske

Samtykke, da, eftersom det staaer klart for mig, at ligesaavel min sunde Menneskeforstand som mit danske Hjerte forbyder mig at give det, skal jeg af ganske Hjerte, Sjæl, Sind og Styrke nægte det (Hør! Hør! Bravo!).

Schiern: Jeg skal paa dette Standpunkt af Sagen være meget kort. Jeg skal være meget kort, fordi jeg troer, at jeg maaskee mangler endnu i dette Dieblit, efter en langvarig Sygdom, jeg vil ikke sige aandig, men maaskee tilstrækkelig legemlig Kraft, for at staae her og kæmpe, saaledes som jeg vilde, for den Overbeviisning, jeg i denne Sag har vundet mig. Jeg skal ogsaa være kort, fordi Forsamlingen allerede nu vistnok er træt ved den lange Discussion (Hør!), fordi den har hørt et langt Foredrag før mig og maaskee vil høre et langt efter mig. Men jeg ønskede dog at tilveiebringe en Dplysning allerede paa dette Standpunkt af Sagen, en Dplysning, hvis Betydning i større og mindre Grad iøvrigt senere vilde kunne vurderes. Jeg skal især, hvis den ærede Forsamlings Medlemmer paa et senere Standpunkt af Sagen ville forunde mig Leilighed dertil, af al Evne imødegaae de to Foredrag, der her i denne Sag ere blevne holdte af tvende ærede Rigsdagsmænd, af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 4de District (Madsvig) og nu idag af Folkethingsmanden for Maribo Amts 4de District (Monsrad). Jeg skal blot tillade mig allerede her at bemærke, at disse to Foredrag vare i det Hele meget lige. For det Første vare de lige deri, at de anerkjendte, at efter Londontractaten var det ikke nødvendigt at ville Kongelovens Arvesølgens Ophævelse. De vare dernæst lige ogsaa deri, at de ikke i og for sig ansaae det for godt at have Kongelovens Arvesølge. De vare fremdeles lige deri, at de Begge anmeldte, at de vilde gaae ind paa hele Regjeringens Budskab. Endelig vare de ogsaa lige deri, at Grunden, hvorfor de vilde gjøre det, og jeg troer ogsaa helst med de samme foreslaaede Indledningsord, var een og den samme. De hentede nemlig deres afgjørende Grund ene og alene af de fremmede Magters formodede Dpfattelse og Fortolkning af Londontractaten med Hensyn til det i vort Fædreland nu i flere Maaneder omdebatterede Spørgsmaal.